

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . 4 frt. ^{postán} Negyed évre . . . 1 frt.
Fél évre . . . 2 frt. ^{postán} Egyes szám ára 8 kr.

Megjelen minden vasárnap reggel.

Hirdetések jutányosan eszközöltnék s többszöri hirdetésnél lényeges árkedvezmény adatik.

Felelős szerkesztő: SOHLYA ANTAL.

Kiadó lap-tulajdonos: SZILBER JÁNOS.

SZERKESZTŐSÉG:

Csongrád, Templom-utca 93. szám, hová a lap szerkesztéséről minden közlemény intézendő.

KIADÓHIVATAL:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előfizetések, hirdetések intézendők.

Uj idők régi emberek.

Sajátszerű tünemény, hogy míg a természetben a tavasz hozza meg az újra ébredést: addig a mi társadalmi életünkben a téli időszak látszik termékenyítő erőt szolgáltatni az ujjá születéshez.

Alig egy éve tűztük ki a becsületes küzdelem zászlaját, melyre nem a magunk hasznát, hanem a közönség nagy érdekeit irtuk fel irányadó eszmékül: már is eljutottunk Isten szent segédelmével a megnyugtató időponthoz, hogy a becsülettel kezdett küzdelmet becsülettel és teljes sikerrel befejezni is reméljük.

Uj időszakot látunk szerencsés kilátások között bekövetkezni, mely biztat a jó reménységgel, hogy meghozza mindnyájunk közkívánóságának tárgyát: az ujjá születést a társadalmi életben s újra alakulást a közkormányzatban.

Mintha csak valamely hatalmas földindulás rázta volna meg vármegyénk alapjait, inog és megmozdul a talaj egyszerre hatalmasaink lábai alatt. Ezer forint pénz-bírságra ítélik a tápéi stikli merész elkövetőjét, fegyelmi eljárás alá kerül maga az igen tisztelt alispán,

a tápéi stikliben Zsilinszkynek szolidáris társa, holmi baksisos műveletek miatt, melyből alighanem bajos lesz kimenekülnie. Ki van dobva visszahozhatlanul Szentés város szuronyos polgármestere. Sőt maguk az egykor hatalmas oligarkák sem csinálnak belőle többé titkot, hogy napjaik meg vannak számlálva!

Nyiltan emlegetik, hogy az elhullott vitézek helyére ki fog lépni a táborból, mert az eddigi hatalmasok fennmaradásában többé maguk sem remélhetnek. Sőt nagyon is jól tudják, hogy ha elhullanak a félistenek, az apró basákat is maguk alá temetik.

Epen azért ideje korán törekednek uj oszlopok leállítására által biztosítani maguknak a hatalmat, no meg a husos fazekat, melyben eddig kényők-kedvők szerint vájkáltak.

Csak hogy lejárt az az idő örökre, hogy ők, a dicstelenség hősei, még egyszer elfoglalják a hatalom polczait s megvessék lábaikat azon a talajon, mely alulok a saját bűneik folytán kiesuszott.

A miatt zavartalanul alhatnak, hogy ők még egyszer restaurálják a vármegyét. Ezt majd helyettük az az ellenzék végzi el, mely prog-

rammjául tűzte ki, hogy nem nyugszik, míg ki nem irtja a visszaélések ezer karú polypjait s a közigazgatás minden ágában becsületes kormányzatot nem teremt.

Nincs is benne semmi kétségünk, hogy a kormányzati bűnök régi rendszerét ez a visszaélésekben megavult esztendő teljesen elsöpri s hogy az uj évvel egy szebb jövődő hajnala derül fel.

A levegő annyira tele van miazmákkal, hogy a hullákat, melyek a légtér megfertőztették, haladéktalanul el kell takarítani abba a sirba, melyet ezek, míg mozogtak, önkezükkel ástak maguknak.

Annak a tisztulásnak pedig, mely a megye központját áthatja, üdítőleg kell kihatni magára a vidékre is, különösen pedig községünkre, melyet a legelső sorban meg kell tisztítani a nép zsirján tengődő élősdiéktől és ki kell irtani ama bacillus fészket, mely petéit a közhivatalokba rakja le.

Ki kell emelnünk ezt a jobb sorsra érdemes népet a hiénák karmaiból s oda kell helyezni arra a társadalmi álláspontra, mely azt értelmi erejénél és vagyoni súlyánál fogva méltán megilleti; mert az végre is tűrhetetlen állapot, hogy egy-két

T Á R C Z A.

A megdohosodott likőr.

— Humoreszk. —

Irtá: Senki.

Hárman, azaz hogy négyen valánk együtt: Tóni, Gyula, Józsi és én. A szóbeszédben azt találja mondani Tóni, hogy ő milyen finom „allasz-likört“ tud készíteni és ha nem sajnálunk e célra néhány garast, olyan italt készít nekünk, a melyet az Olymp tetején lakó pogány istenek is csak nagy ünnepen izleltek.

Ki volna az a ki vonakodnék a mai szeszadós világban jó és olcsó italt élvezni? Mi ugyan nem, hanem azonnal fölcsaptunk az uj likörgyár részvényeseinek. A likörgyártáshoz szükséges hozzávalókra egyformán adakoztunk s Tónit megbíztuk, hogy mindent szerezzen be s mentől előbb lásson a gyártáshoz. Megjegyzem, hogy a nemes ital előállításához szükséges vegyileg tisztított vizet, aqua destillát, a patikustól ingyen kaptuk.

Miután együtt volt minden, a mi Tónink hozzálátott a készítéshez.

Mi minden kellett ahhoz! Több mint a

túrós lepényhez. Kellett ott kis üveg, nagy üveg, kis bögre, nagy bögre, lábas és lábatlan, főzőkanál és sok mindenféle.

A keverék forrt, rotyogott; Tóni egy német vegyész komolyságával nézte, közbe-közbe műértelemmel kevergette. Mi ott álltunk körülötte s hallgattuk a magyarázatot s a leendő likőr ízére, színére és illatára vonatkozó magasztalásokat.

Végre a főzessel kész lett. Mihelyt levette a tűzről, mi értelmetlen laikusok azonnal inni szerettünk volna belőle, de ő kinevetett és azt mondta, hogy az még most nem jó, hogy annak előbb még érni kell,

Mit volt mit tenni, bele kellett nyugodnunk.

Nagy sokára, hosszas kéréselés után kaptunk belőle kóstolót, de oly édes keveset, hogy zavarba voltunk: inni kell-e abból, vagy csak szippantani?

A kívánatos drága italt tartalmazó üveg ismét a ruhaszekrénybe jutott, az ajtó becsapódott, a kulcs ráfordult és mi hasztalan rimázkodtunk Tóninak egy kortyért, nem adott, azt vetve okul, hogy még nem érett.

Nemsokára a mi likörgyárosunkat befogták nyolcz heti államkosztra, — már

úgy értem, hogy behívták prófuntot enni és borjút, czipelni.

Ó element, a likőr itt maradt. De mit használ nekünk a likőr itt maradása, mikor zárt ajtók mögött volt s a szekrény kulcsát Tóni elfelejtette itthon hagyni.

No de nem azért beszél oly keveset Gyula barátunk, hogy aztán olyan keveset tegyen is. Körülnézte, tapogatta a bezárt szekrényt s aztán mindnyájunk örömeire oda nyilatkozott, hogy ő megnyitja az ajtót, kezünkbe juttatja a likört és e végett nem kíván mást, mint titoktartást és egy madzagot. A madzagot azonnal a kezébe adtuk, a titoktartást megígértük.

Gyula beváltotta szavát emberül. Egy madzagrántással úgy kinyitotta az ajtót, mitaha soha sem lett volna bezárva.

A nektár kezeinkbe került. A kétlitres üveg ott állt az asztal közepén, mi az asztal körül és szüresöltük a hatalmas italt. Izlett. Nem is voltunk a készítője iránt háladatlanok, mert a dicséretekből nem tudtunk kifogni. Ha azonban ott kapott volna bennünket, alig hiszem, hogy a mi lendületes és szellemes dicséreteink kibékítették volna őt; nem állnék érte jót, hogy nem csatpa volna-e hozzánk az állami borjút még a próteczklit prófuntostól együtt.

Harmadik évfolyam.

önző ember saját érdekei emeltyűjének tekintszen egy közel huszonkét ezer lelket számláló községet s a kik saját javukra törekedtek meghamisítani a közvéleményt, azokat vissza kell dobni a feledés sötét méhébe, melyből hivatás nélkül felmerültek.

Úgy érezzük, hogy a laszámolás napja elérkezett! El kell tehát söpörnünk a legelső kínálkozó alkalommal ama szennyes tényezőket, melyek a nép akaratjának és haladásának konokul útjában állanak.

Ha volt bátorságuk a népet alacsony, megvetendő bosszújok tárgyának tekinteni azért, mert az öntudatra ébredt s hátát nem volt hajlandó lajtorja képen oda tartani az ő emelkedésüknek; legyen most erejük a szigorú következmények elviselésére is.

Tudjuk ugyan jól, hogy ép e fenyegető sors kikerülése végett volt nagy szükségük a szolgabírói állás megkaparítására; azt is tudjuk, hogy ép azért akartak nekünk békeséget prédikálni most a tizenkettedik órában, hogy irántuk kegyelmesek legyünk s ők a hatalom birtokában továbbra is megmaradhassanak; hanem hát mi január 28-ikát még nem felejtettük el s nem is áll érdekében, hogy a mit a végzet felőlük elrendelt — a damokles kardot fejük fölül levegyük.

Tudjuk ugyan jól, hogy most sem az őszinte megtérés, hanem csak az önfentartási ösztön, a hatalom birtoklása sarkalja őket arra, hogy addig, míg a kitörésben levő vihar elvonul, míg elvesztett s megtört erejüket a nép véréből visszaszívják, a béke álarczát öltsek magukra. Ilyen embereket pedig nem

vagyunk hajlandók tovább eltűnni, annál kevésbé megmenteni. Az új idők az e fajta régi embereket csak hadd seperjék el mindenestől!

A keresztény gőzmalom.

Minél szegényebb városunk iparvállalatokban, annál inkább törekedünk kell a meglevők fönntartása és gyarapítására, ha kivált azok a község érdekeinek megfelelnek.

Egy ily szép jövőjű iparvállalatunk volna a keresztény gőzmalom, melyet hét év előtt a gazdaközönség mint részvényes társaság alapított s mely céljánál és rendeltetésénél fogva kiválóképen hivatva volna a gazdaközönség érdekeit szolgálani, de a melyet szerencsétlen, szakértelem nélküli kezek mondhatjuk, megalakulása óta váltásba döntöttek.

Kétségkívül az is előny és haszon ugyan a közönségre nézve, ha létezik kezénél oly iparvállalat, mely őrleési szükségleteit szolgálja és faanyaggal ellátja: mindazáltal ebben még nem látjuk ezen vállalat célját kimerítve, hanem szükségesnek tartjuk, hogy ezen vállalat a részvényeseknek is keressen.

Enek azonban nagy akadálya ama körülmény, hogy a malom szabálytalan kezelése miatt perbe bonyolodván volt igazgatójával, jövedelmeinek igen tekintélyes részét évenként a perköltségek és ügyvédi díjak emésztik fel; mert a községi-párt mindenható feje orrát ide is beüdvén, gondoskodott róla, hogy a malom neki is busásan öröljön.

Ügyvédi díjak czimén közel kétezer forintot tett már zsebre a tisztelt nagyhatalmú pártelnök úr a nélkül, hogy eljárásának a malom csak egy garas ára hasznát is látta volna.

— A malom ügyei ugyan nem haladtak előre egy cseppet sem, hanem annál inkább hosszabbodott az ügyvédi díjak listája. Mikor pedig azt látta, hogy körmére ég a dolog s napfényre jó a kétezer frtos semmi: szépen ott hagyta a malmot mint szent Pál az oláhokat.

Épen úgy járt el ezen ügyben is, mint a gazdaság dolgaival. Mindenekelőtt kivette alaposan a hazafias vámot s mikor sikeresen megcsinálta a szent konfúziót, Pilátus módjára kimosta kezeit mindemből. Hanem azért ne higye senki, hogy ez a tisztelt úr a hibás, sőt ellenkezőleg azok a türelmetlenek, kik a főszolgabírói hivatal nagyobb dicsőségére kiméletlenül lerántják róla az álarczot.

Ezen idő szerint is két bírói ítéletről vettünk tudomást a malom ügyében, melyeknek egyike kúriai ítélet, föloldja Major István volt igazgatót a malom érdekében megóságaira vezetett zár alól. A másik pedig

kir. táblai ítélet, mely Major Istvánt és érdektársait elutasítja a malom ellen támasztott 4500 frtos keresetével.

Valóságos össze-vissza állapot ez, melyből a peres felek saját kárukon bőven megtanulhatnak, hogy ezen perlekedéssel csak az ügyvédekét gazdagítják s magukat rongálják, de ügyeiket ezen úton nem fogják tisztázni tán soha.

Tudjuk ugyan azt is, hogy indítvány, sőt kísérlet is tétetett már arra, hogy kiegyezés által vessenek véget perben álló felek ezen káros s mindkét félre bizonytalan kimenetelű bonyodalomnak s hogy a felek erre hajlandóknak is mutatkoztak, de a kísérlet hajótörést szenvedett Major Istvánnak merev magatartásán. A mit részünkről sem megérteni, sem helyeselni nem tudunk, mert végre is ezen ügyben nem azt az egykét embert kell tekinteni, kiket talán nem ok nélkül tart állásvesztése okozóinak: hanem azt a részvényes közönséget, mely tulajdonkép semminek sem oka s a perek által kimondhatatlanul károsodik.

De károsodik a pereskedés által Major István maga is, mert igaz ugyan, hogy a malommal való számoskodást ezen úton eddigelé elodázta, hanem költségekben annál busásabb árt kellene a halasztásért fizetnie. Ha ezt a költséget a fennforgó különbözete kiegyenlítésére fordította volna, talán régen ki volna a számla egyenlítő.

Mi ugyan nem tudjuk hibás-e, nem-e Major István a terhére irt hiányokban? mert azt kimerítő tárgyalás volna hivatva megállapítani. Hanem azt is kimondjuk, hogy mint olyanok, kik nem pártszempontokért, hanem a jog és igazság uralmáért harcolnak, senki hibáját sem szándékozunk, ha ilyenek valahol valóban fennforognak, jó akaratunkkal palástolni. Mi csak a nagyközség érdekeit tekintjük és szolgáljuk, és épen azért meg is követeljük, hogy a magán szempontok és érdekek a közérdekeknek mindenütt és mindenben alárendelődjenek.

De ha már megtisztult a malom a nemes pártvezértől, rajta kell lennünk, hogy a pióczarendszertől is minél előbb megtisztuljon. A mit az által vélnénk legkönnyebben elérhetőnek, ha végre szakember állítatik a vállalat élére. Nem kívánjuk ugyan a jó akaratot senkitől megvonni, ki annak világos jeleit el nem árulta, hanem azt is bizonyosnak tartjuk, hogy a malom ügyei tisztulást és intenzivilást csak úgy nyerhetnek, ha végre hozzá értő kezekre bízunk. Mit a részvénytársaság annál könnyebben megvalósíthat, mert tudomásunk szerint a mostani igazgató állását úgy is csak a legközelebbi közgyűlés látja el. Azért ezt a körülményt az iparvállalat felvirágzása érdekében különösen ajánljuk a közgyűlés figyelmébe!

A likőr néhány nap alatt szépen elfogyott az utolsó csöppig. Hogy azonban az üveg üressen ne maradjon, teli öntöttük vízzel, jócskán fölhighított olyan pálinkával, a melyből kis pénzen is sokat adnak. Igaz, hogy már az illata sem sokat ígért, a menyinyiben nagy rokonságban állott az avas suba orresavaró illatával. Adtunk hozzá kevés czukrot is s aztán a hamisítványt az elfogyasztott likőr helyére tettük a szekrénybe.

Az ügyes kezű Gyula elővette a madzagot s a szekrény ismét be volt zárva.

Ezalatt a 8 hét eltelt. Tóni megérkezett.

Épen jókor. A kotyvaszték ekkor már teljesen megérett. Zöldessárga színt vett föl s jóformán békanyál is képződött rajta.

Tóni megérkezése után első teendőjének tartotta a jól megérett likőr megizlését.

Élvezet reményétől ragyogó arczczal vette kezébe az üveget, a divánra ereszkedett s a szeméit behunyva húzott nagyot belőle — csak úgy könyv nélkül.

A mohón nyelt első korty után azonban a derült arc egyszerre olyan tüneteket mutatott mintha jóféle eczetet ivott volna vagy legalább is azt hallotta volna, hogy nyolcz napi kurtavasat kapott.

Bezzeg fölugrott s miután jól kiköp-

döste magát, tágra nyitott szemekkel nézte az üveget, jobbra-balra forgatta, világosság elé tartotta, majd meg szagolja és mindezt sajnálkozó fejszóválással befejezte.

Mi ezt mind az üvegajtón keresztül szemléltük, de ő nem vett észre beünket, mert háttal volt az ajtónak fordulva.

A mi Tónink mindjárt tudta, hogy itt baj van. De vajjon honnan ered a baj? Homlokára teszi a mutató ujját és oly mélyen elgondolkodik, mintha valami fontos haditervet akarna kisütni? Végre épen mikor mi a szóbába belépünk, hangosan fölkiált:

— Megvan! tudom már mi a baja? Levegő hiányában — — — megdohosodott.

Eleget mondtuk mi neki, hogy nem dohosodott meg, de nem akata hinni.

NEM IS NAGYON . . .

Nem is nagyon régen
Esküdtél szerelmet,
Lenn a fűzes alján
Csörgő patak mellett.

Mostan ha köszöntlek
Fogadod hidegen,
S elbaladsz mellettem
Mint sok más idegen.

Pedig ha a lelked
Keblembe belátna,
Meglátná mint lobog
Erteid szívem lángja.

Vecsei.

SZÉP CSILLAGOS . . .

Szép csillagos téli éjen
Álom jön rám észrevétlen
És lezárja szempillámat,
Hogyha testem lelkem fáradt.

Lelkem elszáll messzeségbe
Hol minden bú s kin kiége,
Ott zengem el az öröm dalt
Melyből minden bánat kihalt.

Ott édesen szól a hárfá,
Mint kis madár forró nyárba,
Ha kicsiny párját leli fel
A mely várja övével.

* * *
Czalfa, hazug minden álom,
Örökös tán az én gyászom.
Bár lelkem örömdalt rebeg,
Mindig csak búra ébrednek.

—y r.

Figyelmeztetés.

A „Csongrádi Lap“ legutóbbi száma „Magvas igazságok“ című vezércikket hoz, mely vezércikk a „Tiszavidék“ 1891-ik évi október 11-én kiadott 41-ik számában D. ó. jelbetűkkel szóról szóra megjelent. Végtelen megütközésüknek adunk szavakat, midőn azt konstatáljuk, hogy a „Csongrádi Lap“ t. szerkesztősége az általa gyakran zuglap sőt szénylapnak nevezett lapot, melyet kezébe vételre sem tart méltónak, most annak a Szilber János könyvkötő (kompektor) szerkesztősége alatt volt lapnak vezércikkét hozza. Engedjen meg a t. laptárs, de a tisztesség úgy hozta volna magával, hogy legalább a forrást nevezze meg, honnan cikket meríti, mert az ily dolgokat — bár miként kerülgesse is mentegetéssel — plágiumnak nevezik. Miután pedig a „Tiszavidék“ a „Csongrádi Lap“-pal még csak csereviszonyban sem volt soha és most sincs, tehát egyszersmindkorra kijelentjük, hogy a „Tiszavidék“-ben eddig megjelent vagy megjelenő cikkeknek a „Csongrádi Lap“-ba való átvétele ellen tiltakozunk.

Szerk.

Ujdonságok.

— **Személyi hír.** Hock János városunk országgyűlési képviselője folyó hó 8-án — mint egy távirat jelenti — körünkbe érkezik. Hozza Isten közénk!

— **Főispán változás.** Egyik fővárosi lap világgá eresztette, hogy az új belügyminiszter Tallián Béla Csongrád és Békésvármegyék főispánját közigazgatási államtitkárnak hívta meg. Tehát e szerint vármegyénk új főispánt fog kapni. Főispánul Tallián helyébe Vörös László kereskedelmi miniszteri tanácsost emlegetik. Tallián Béla kinevezetése előtt is már szóban volt Vörös László, azonban a szerencse istenasszonya az előbbinek javára billentette a mérleget. Ha Tallián megy, mi Vörös László kinevezetését óhajtjuk; mert Vörös a közlekedési ügyek terén szaktekintély s így azon óhajunk is, hogy vasútvonalunk Szentos, Orosháza stb. felé átvezetessék, könnyebb megoldást nyerne, már csak azért is, mivel úgy Szentos mint Orosháza is óhajtáná e vonal kiépítését. Vörös László tiszta karakterű férfiú aki bizonynyal keresztül fogja vinni a Tallián által megkezdett purifikációs munkáját.

— **Közigazdasági bizottsági ülés.** Tegnap délután tartott meg a város közháza tanácstermében a közigazdasági bizottsági ülés, melynek első tárgya volt a mintaterek megállapításáról a kinevezett bizottság működése érdemében tett munkálatok eredményéről Szvoboda Ferenc most már rendes elnök jelentése, melyet a bizottság helyeslő tudomásul vett. Ezt követte a második tárgy a holt Tisza áttöltése avégből, hogy a serházi rét hozzá férhető legyen. Az elnök indítványa elfogadtatott, hogy egy küldöttség menesztessék ki, mely tervet s költség előirányzatot készítsen s mutassa be a bizottságnak. De most jött a java, ugyanis elnök indítványozta, hogy a volt tulajdonos — kéressék föl az engedélyre az áttöltés végett. A bizottság megüldödvén ezen indítványon, de senki ellene nem mondott, mintegy az látszott az arczokról leolvashatónak, hogy „Zu pass“ tölts! . . . No hát ami szerény véleményünk szerint a Tisza fekeke nem másé, hanem a mienk s arra hatetszik építhetünk, a nélkül hogy folyamodnánk engedélyért, mert így elismerjük, hogy még a Tiszafeneke sem a mienk. Azt hisszük, hogy talán nem is kellene folyamodni, csak a miniszteri biztoshoz, hogy találjon módot ezen 360. rész első osztályú földhöz való juthatásra s csináltasson a társaság ide utat, de hogy ezt valaki vagy éppen akár a társaság megakadályozhatná, alig hisszük. Minden szem, itt egy emberre nézett, hogy segítse ki a hinárból, mert különben ezen áttöltés unokáinkra marad, de ő (miért?) hallgatott mélysége-

sen. Várjuk a rendes elnököt, majd tán ő taszit e dolog előmenetelén. Kérdés merült még föl e gyűlésen a bukrosi birka-legeltetésről is, de ez darázs-fészkek volt, melynek tárgyalása még az utcán is folyt pro et contra.

— **A trónörökös Csongrádmegyében.** Ferencz Ferdinánd főherczeg Pallaviczini marchio csongrádmegyei 15 ezer holdnyi birtokán e héten vadászatot tartott keleire utazó társaival. Ezt csak örömmel vettük tudomásul, hogy leendő királyunk magas látogatásával tisztelte meg megyénket.

— **Tűzoltó-egylet.** Az alakulóban levő csongrádi önkéntes tűzoltó-egylet ügyeinek megbeszélése czéljából f. évi december hó 4-én azaz ma délután 3 órakor a községház tanácstermében értekezlet tartatik.

— **Ivánkovics és Szivák.** A képviselő-ségből kipottyant két nagyságot a szabad-elmű pártnak megkellett jutalmazni. Ivánkovics szegedi apát-plebános a kit a mi hazudozást nem tűrő igazmondó polgártársaink a városház udvarán beszéde közben lehurrogattak, Csáky gróf kultuszminiszter ajánlatára katolikus egyház és iskolaügyi tanácsossá fog állítólá, Volafka helyére kineveztetni. Dr. Szivák Imre pedig hirhedt februári rendeletre vonatkozó még hirhedtebb határozati javaslat szerzője, városunk volt „Érdemében gazdag“ országgyűlési képviselője a katolikus alapok és alapítványok ellenőrző bizottságába neveztetvén ki ugyan e miniszter ajánlatára. Ez okból kifolyólag Vajay István hit hű kormány-párti képviselő, november 30-án interpellációt intézett a miniszterhez, melyből a következőket idézzük: „Van szerencsém a t. kultuszminiszter urat kérdeni, való-e a felhivatalos „Magyar Ujság“ azon hirlelése, hogy ezen állásra egy magát egyházi szempontból diszkvalifikált egyén van kiszemelve? S ha ez a hir való, mivel indokolja meg a t. kultuszminiszter ur ezen fontos állásra az érdemesek egész légiójának mellőzésevel egy odíozus egyén tervezett kinevezését, s ha ezt megokolni nem tudja, szándékozik-e a felháborodott katolikus közvéleményt megnyugtani egy az említett állásra méltó és érdemes egyének kinevezetés czéljából O Felsége elé leendő felterjesztés végett? Van szerencsém a t. kultuszminiszter urat kérdeni, mivel indokolja dr. Szivák Imrének, a hirhedt februári rendeletre vonatkozó még hirhedtebb határozati javaslat szerzőjének s benyújtójának az említett katolikus alapok s alapítványokat ellenőrző bizottságba történt kinevezetését? S hajlandó-e a t. miniszter úr a felháborodott katolikus közvéleményt megnyugtani az említett uri ember helyet egy hithű katolikus férfúnak kinevezetése czéljából O Felsége elé leendő felterjesztése által.

— **Mint értesülünk** a csongrádvárosi szabad-elmű-párt ma délután a Neuschwendel kávéházában párti értekezletet tart. Tehát nem a községi-párt többé, hanem az érthető szabad-elmű-párt tart gyűlést!

— **Országos vásárunk.** A helybeli országos vásár f. hó 9, 10 és 11-én fog megtartatni.

— **Költözködő hivatal.** A járási főszolgabírói hivatal december elsején Vörös János nyugalmazott huszár-kapitány Iskola-utcai házából Réti Ferencz főszolgabíró templom-utcai lakásába lón áthelyezve. A régi hivatal termei nagyon alkalmasak voltak ezen czélra; azonban Réti Ferencz főszolgabíró lakása nagyon is szűk. No de könnyen megérthetjük, miért történt az átköltözködés.

— **Roncsoló torokgyulladás** pusztit nagy mértékben a gyermekek között. Az elmúlt héten volt olyan nap, hogy 8 gyermeket temettek el, kik mindannyian e betegségnek lettek áldozatává. Miután a roncsoló toroklob ragályos természetű, talán a hatóságnak kötelessége volna ezen betegség meggátolására gondolni és terjedése ellen tenni valamit.

— **„Nyilatkozat“** czimvel f. év október havában Mészáros Franczi aláírással egy rőpirat jelent meg. Mészáros Franczit Szilber János sajtó útján elkövetett becsületsértés módjával a szegedi kir. bünyfenyítő törvényszékhez — a rőpirat megjelenése után — feljelentette. A törvényszék f. évi november 19-én tartott ülésében — tekintve a nyilatkozatban fennforogni látszó sajtóvétséget — elbírálás végett az illetékes budapesti kir. törvényszékhez mint sajtóbizottsághoz áttétetni rendelte.

— **Magas elismerés.** Hogy a magyar ipar napról-napra több teret hódít és ifjú kora daczára már a világiparnak is tekintélyes tényezőjévé küzdötte fel magát, örömmel konstatálja minden hazafi. Különösen felemlítésre méltó azonban gróf Esterházy Géza angyalföldi cognacgyárának törekvése, melyet Esterházy Géza grófhhoz intézett elismerő levelében maga Bismarck herczeg is méltatott. A levél szó szerint a következő: „Tisztelt Gróf! A cognacot, melyet szives volt Kissingenbe utánam küldeni, megkaptam és megizlelvén tényleg oly kitünőnek találtam, hogy azt tökéletesnek mondhatom. Fogadja Méltóságod a szives utánküldésért, valamint lekötölező soraiért tiszteletteljes köszönetemet. Varzin, 1892. aug. 30. v. Bismarck.“ Tehát még Bismarck herczeg is kénytelen elismerni a magyar ipar életrevalóságát — a mi a német és magyar ipar viszonyt tekintve kétségtelenül nagy elismerés.

— **Tűz.** A három héttel ezelőtt történt nagy tűz után azt hittük, egy ideig — tekintve a telet, mikor a tüzesetek ritkábban szoktak előfordulni — nem fog előfordulni tűz eset. Előjáróságunk azonban okulva az előbbi nagy tűznél előfordult hiányokon; részben rendezte a fecskendőket. Mult vasárnap d. u. 3 órakor újból megszólalni hallottuk a vészharangot; Pap Márton VIII. tizedben levő 77-ik számú háza állott lángokban. A tűzoltó szerek elég jókor érkeztek a tűz színhelyére. Mivel az idő szél nélküli volt, a tűz lassan terjedt s így az idejekorán megérkezett fecskendőknél vízhiány miatt a tűzoltásban igen kevés részük van. Azavatatlankezdek s a víz nélkülözése mellett nem csoda, ha a tűz egy fás kamrán át a szomszédos Bodor Rókus-féle ház fedézetére is átkapott s úgy előbbit mint utóbbit teljesen megemészttette.

— **Óskori temető.** A mely nemzet nem viseltetik ősei emléke iránt tisztelettel, az nem méltó az életre! Meg kell becsülnünk — főleg nekünk magyaroknak kik testvérietlenül állunk a föld színén — minden porszemet, mely őseinkre emlékeztet, anuál inkább meg kell becsülnünk egy tapintható tárgyat, mely századok, tán évezredek óta hevert a föld gyomrában. Így örömmel szemléltünk arany és bronz gyűrűket, fülön függőket, egyik nagyobb birtokos társunk Forgó Pál kezében. De örömmel vettük azon kijelentését is, hogy ezen régiségeket vagy a nemzeti muzeumnak részben, vagy a helyi iskolai muzeumnak szánta, mely eddig fele számban is tiz-tiz darab, de még mindig kerül a fölsziure az ásatásoknál ilyen régiség. A leletnek története ez: Van neki az ugynevezett Kádár tanyán egy dombja, vagy is halma, melyről akként vélekedett, hogy jó lenne — midőn a dolog szűnő félben van — ezen halmot egy alacsony szikes völgybe a föld talaja javítása végett elhordatni. Alig haladtak a munkások egy méter mélységre, s már emberi csontvázakat találtak, hol csakhamar kitűnt, hogy ezen csontvázakkal értékes arany pipere tárgyak is temettek el, minthogy az ásó érintvén az aranyat, ez azonnal igen fényesen megcsillámlott. Ezután figyelmet fordítottak az igen számos csontvázakra is található ilyen nemes tárgyra. Így kerültek a szép számú ékszerek napfényre. A csontvázak fejjel mind napnyugat felé fordítva vannak eltemetve. Sőt találtak egész lovas csontvázat is. Hogy régen történhetett ezen temetések, mutatja az, hogy vas-féle tárgyat már nem találtak, ezek mind porrá lettek. Lehet, hogy közel levén ide pusztaszer, tán Árpád idejében történtek ezen temetkezések . . . Most már szükségünk volna a vidék régésze Farkas Sándor úrra, de nem tudjuk hol jár az éji homályban, de tán majd lesz hozzá szerencsénk, mint-hogy az ásatás még mindig folyik s ő majd körülbelül megmondaná, hogy mikori temetkezések történtek itt? — Lapunk zártakor vett értesülésünk szerint Farkas Sándor úr körünkbe érkezett. Honnan azonnal a Kádár-féle közeli tanyára utazott az ásatások megkezdése illetve folytatása végett.

— **Czifra út.** Mint halljuk a város kiadta haszonbérbe az ugynevezett serházzsigetet. Igen, de a hozzáférhetés a holt Tisza vize miatt igen bajos. No hát ezen a bajon segitendő, egyik tanácsos azt a javaslatot tette, hogy a sziget orránál 20—25 frtért lehet egy kis bejárást készíteni úgy, hogy

Harmadik évfolyam.

akik a szigetre akarnak jutni, menjenek el a Tisza áttöltéséhez s onnan vissza majd elérhetik a 20 frtos úton a szigetet... No ez olyan út lenne, mint mikor Isten Jancsi ment Radnára: mindenütt a Tisza-partján. De még inkább hasonló lenne ahhoz, hogy ha valaki Csanyra utazik, vegye útjába Félégyházát is. Ne költse el azt a 20-25 frtot sem hijába a város, majd a rendes átjáró töltésen eljuthatnak az árendás urak a szigetre is.

— **A gőzhajózás beszüntetése.** A Duna gőzhajózási társaság a Szeged—Szolnok közötti szakaszon a hajó-járatokat újból és végleg beszüntette. Az utolsó hajó hétfőn ment Szolnokról Szegedre.

— **Egy végtelen horderejű kérdés.** Van-e olyan serházsi rétbirtokos, ki itt termelt gabnája vagy veteményével oda van utalva, hogy ezeket életveszedelemmel a Tisza áttöltése illetve gátja dőlőnyös oldalán a rét éjszakai oldalára kerülve szállítja lakába; van-e? kérdezzük, hogy dühöngve szitokra ne fakadjon e sárgalmas állapotú úton? Valóban egető szükség ezen segíteni s egy a helyzetnek megfelelő átjárást építeni. Az átjáró — ha észszerűen gondolkozunk fölötté — csak is az ugynevezett serházsi get nyugati végén létesülhet akként, hogy a sziget vége maga is némi segítség legyen a töltés építésénél nem csak abban, hogy itt vagy semmi, vagy igen kicsiny magasságú töltés hordassék. De nem csak ebben legyen a sziget segítségére az emelendő gát illetve kocsijárási út, hanem abban is, hogy a mennyire lehetséges, ezen útszínálásnak föld anyaggal is szolgáljon, mert hiszen az alig lehet figyelembe vehető, ha a városszerűség ezt ellenezné, minthogy az még nincs véglegesen megállapítva, hogy tulajdonképpen kié ez a sziget? a városé-e? vagy a birtokosé? Már privát megbeszélés tárgya volt ezen kérdés s úgy találjuk, hogy még akkor is meg kellene ezen utat készíteni, ha a vállalkozók inye szerént dölne is el az ügy, minthogy 2000 frtért azonnal vállalkoznának ezen út elkészítésére illetve az út egyengetésére. Tegyük ehhez még, hogy egy mintegy egy öl szélességű híd — dobogó és szilárd akácfa oszlopokon állva 5-600 frtot venne is igénybe, még mindig nem közelíti meg azt az összeget, hogy házrészenként egy forintot érne el, minthogy tán 70-80 kr. is elég lenne. De hát a kisajátítás 7-8000 frtja hol van, mely é célra azonnal fordítandó lehetne s így a birtokosának egy árva karjába sem kerülne ezen építmény. Mint tudjuk, legközelebb ezen és más ügyben is gazdasági-bizottsági ülés tartatik. Hisz szükség, hogy ezen ügy lelkesen fog fölkaroltatni. Ezen kérdésre még — mint igen fontos kérdésre — időnkint visszafogunk térni.

— **A haladás mostohái** voltak mindaddig a vidéki nagyobb városok lakói. A gőz és villám a mi időnk áldásos fegyvere, de a vele járó áldásból a vidék vajmi keveset élvezett. Noha az érdeklődésen kívül ezer és ezer politikai és gazdasági érdek fűződik minden nagyobb eseményhez, ekkoráig nem történt gondoskodás, hogy ez események hire teljesen megbízható formában és a lehető legrövidebb idő alatt elérkezzék az ország minden részébe. A vidék majdnem teljes egy nappal később értesült minden nagyobb eseményről, mint a főváros, majdnem teljes egy nappal elmaradt a világtól. Ezt az egy napot, ezt az elvesztett időt szerzi vissza a vidéknek a Pesti Napló, mely december közepétől új alakban, új szervezettel jelenik meg olyképp, hogy esti lapját már a déli gyorsvonatok szétvihetik mindenfelé az országban. Egy fél nappal közelebb hozza a „Pesti Napló“ a vidéket a világhoz, de ezenfelül azon lesz, hogy olyan ujságot adjon a közönség kezébe, mely nemcsak a megérkezés idejére, hanem a tartalom gazdagságára és megbízhatóságára is felülmúlja a többi lapokat. Egészen újonnan rendezte be nyomdáját, két hatalmas rotációs gépet állítván fel, melyek nyomják, hajtogatják, felvágják és egyuttal összeenyvezik az egyes lapokat, úgy hogy a Pesti Napló minden egyes — 16-24 oldalra terjedő száma — egy-egy füzet lesz, teljesen kimerítő tükre az elmúlt napnak. Kitünően szervezett szerkesztőség gondoskodik a lap szellemi tartalmáról, nagy és kiváló szakemberekből álló kiadóhivatal intézi a gyors és ügyes expe-

ditiót. A szerkesztőség élén a főszerkesztő és kiadótulajdonos ifj. Ábrányi Kornél országgyűlési képviselő áll, s a felelős szerkesztő Barna Izidor és helyettes szerkesztő Kálnoki Izidor mellett olyan kiváló erőkből összeállított redakció működik, mely már egymagában teljes garancia a lap jeles volta mellett. Örömmel üdvözljük tehát az újonnan szervezett Pesti Naplót, s mikor a vidéki közönségnek is a legmelegebben ajánljuk e lapot, felhívjuk olvasóink figyelmét hirdetési rovatunkra, ahol az előfizetési feltevételek olvashatók.

Közgazdaság.

*Az őszi faültetés.

Nem szorul nagy bizonyításra, hogy az őszi ültetés jobb a tavaszinál. Ha valaki mégis kételkednék, az egyszerű kísérlettel könnyű módon biztos meggyőződést szerezhet magának. Nem kell egyebet tennie, mint az ősszel kiásott faegyeget télen át bevermelni. Ha az ekként kitélt facsometének a gyökérzetét aztán a reákövetkező tavasszal behatóbb vizsgálat alá veszi úgy azokon nemcsak a sebhelyek beforradását, hanem egészen új apró hajszálygyökereket is talál, melyek a bevermelés ideje alatt fejlődtek. — Ugyanez történt volna természetesen az ősszel kiültetett facsometéknél is, sőt fokozott mérvben, ha az ültetésnél kellő gondal járunk el s nem vezetjük magunkat balvélemények által.

Egy ilyen balvélemény a többiek közül az, hogy az ősszel ültetett facsometéket nem volna szükséges beiszapolni, a mennyiben a téli nedvesség azt elegendő mennyiségben, sőt akárhányszor bőségesen pótolja.

A ki tisztában van azzal, hogy a beiszapolásnak főczélja nem annyira abban rejlik, hogy a facsomete kellő nyirkossággal látassék el, mint inkább az, hogy általa a föld a gyökerek közé mosatván penészképződésnek elejét vegyük, az könnyen befogja látni azt is, hogy a téli nedvesség a beiszapolást egyáltalában nem helyettesítheti. Nem szabad tehát semmi körülmények között, még az őszi ültetésnél sem, a beiszapolást elmulasztani.

Egy másik nem kevésbé elterjedt balfoglalom az, hogy az ősszel ültetendő csemetéket a szokottnál mélyebben kell a földbe juttatni és pedig azon oknál fogva, nehogy télen át az esetleges erős száraz fagyok a lazított földrétegen áthatolva a facsometék gyökérzetét megrongálják.

Noha készségesen el is ismerjük, hogy a lazított földrétegen a száraz fagy könnyebben áthatol, mindazonáltal nem szabad felednünk azt, hogy még ez esetben is csak ritkán lehet ártalmas, a mennyiben fokrolfokra hatolván lefelé, bénító erejét fokozatosan veszti.

De tegyük fel azt, hogy a mélyebb ültetés által a fagy ellen alapos védelmet nyertünk volna, úgy a mélyre jutott gyökerek levegő hián tönkre mehetnek. Innét van, hogy a mélyen ültetett facsometéből életre való s egészséges fa sohasem válik.

Szolgálok egy kis példával is. Néhány évvel ezelőtt az őszi faültetést személyesen nem ellenőrizhettem. Megbízhatónak vélt emberem pedig — figyelmeztetésem daczára — a facsometéket egytől egyig legalább is félarasnyira mélyebben ültette, a mint azt ültetni kellett volna. Tavaszra kelve, bámulva vettem észre, hogy az én facsometém élnek ugyan, de fakadni sehogysem akarnak. Tüzetesbb megvizsgálás után vettem észre, hogy az ok volta-kép a mély ültetésben rejlik.

Nem szabad tehát az őszi faültetésnél sem a facsometét mélyen juttatni a földbe, sőt tekintettel arra, hogy a földdel együtt az ültetett csemete is rokkán, mindenkor néhány centiméterrel magasabbra vegyük azt. Egy további téves felfogás az, hogy az ősszel ültetett facsometéket erősen vissza kell vágni s ezzel a gyökerek működését mintegy kényszeríteni.

A visszavágás ily esetben nemhogy előnyös, de határozottan káros. Midőn a fa ősszel leveleit hullatni kezdi, a nedvzivárgás is mindegyre lassúbb lesz, míg végre

* Az M. O.-ból,

egészen visszahúzódik és a tartalékanyaga szaporítására siet. Ezen esetben tehát sem lehet arról, hogy a nyelés által ejtett sebek behegedjenek s így nem gyógyulási, hanem száradási áll be. Midőn tehát összeültetünk, nyessünk nem szabad, hanem hagyjuk a fát úgy, a mint az előbbi helyeből kiemeltük.

De azt nem szabad elfelednünk, hogy midőn a fa tavasszal megindul, a gyökerek és levelek működésének egymáshoz kellő arányban kell lenniök s noha bizonyos körülmények közt igaz, hogy minél több levél van a fán, annál több élet van benne, mégis helytelennek találjuk, hogy a fölöslegesen fakadt levelek tétlenül vesztegeljenek. Miután pedig az újonnan ültetett fáknál a nedvkeringés is meglassult, nincsen annyi levélre sem szükség, mint a mennyi rendes nedvkeringés mellett kell. Így tehát a levélrügyekkel megrakott hajtások tavaszkor visszakurtítandók.

Az elmondottakból tehát azon tanulást lehet lezármasztatni, hogy az ősszel ültetett facsomete nem azonnal, hanem csak a reákövetkező tavasszal nyessendő vissza s ekkor is gazdagabb gyökérzetnél hosszabb, szegényebb gyökérzetnél rövidebb csapokat hagyunk.

A ki az őszi faültetés előnyeit teljesen kihasználja akarja, az előtt nem lehet közönyös, hogy mikor végzi azt. Lehet korábban, de lehet később is ültetni. S itt ismét azon balvélemény uralkodik, hogy egészen mindegynek tartják, vajjon előbb vagy később történi az. Pedig hát óriási a kettő között a különbség. Míg a korábbi ültetés szembezőkö előnyeivel domborodik ki, addig a megkészt ültetés alig nyújtja csak részben azon előnyöket, a melyeket különben várni lehetne. Legjobb az őszi ültetést már október második felében kezdeni s november első felében befejezni. Minden utóbbi ültetés megkésztnek tekinthető. Tudomány és tapasztalat megegyeznek abban, hogy a nevezett időben történi faültetés a legtöbb eredményt biztosítja. S habár némely években még karácsony táján is ültetünk fákat, a siker azonban már kétségessé válik s az előnyös tavaszi fakadásra már biztosan számítanunk nem lehet.

Egy kertészkedő.

Beküldetett.

Selyem-grenadineket fekete és egyéb színekben méterenként 95 krtól 9 frt 25 krig 18 kü lönféle fajtaban) szállít, megrendel egy öltönyök-re vagy egész végekben is póstabér- és vámmentesen Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Mintak postafordulóval küldetnek. Svájcba intézett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. (7)

Vasuti menetrend

Budapest—félégyház—csongrádi vonal.

Budapest—Csongrád.

Budapestről indul 8 óra 25 percz reggel, 12 óra 25 percz délután, 2 óra 35 percz délután. Félégyházára érkezik 12 óra 8 percz délután, 4 óra 46 percz délután, 4 óra 56 percz délután.

Félégyháza—szegedi vonal.

Félégyháza—Szeged.

Félégyházáról indul (Pusztá-Péteri, Kistelek Szatymaz, Dorozsma felé) 12 óra 18 percz délután 5 óra 02 percz délután. Szegedre érkezik 1 óra 46 percz délután 6 óra 57 percz este.

Szeged—Félégyháza.

Szegedről indul (Dorozsma, Szatymaz, Kistelek Pusztá-Péteri felé) 9 óra 58 percz délelőtt, 3 óra 05 percz délután. Félégyházára érkezik 10 óra 59 percz délelőtt 4 óra 42 percz délután. Félégyházáról indul 12 óra 35 percz délután 5 óra 20 percz délután. Csongrádra érkezik 1 óra 38 percz délután, 6 óra 20 percz este.

Csongrád—Budapest.

Csongrádról indul 9 óra 15 percz délelőtt, 3 óra délután. Félégyházára érkezik 10 óra 18 percz délelőtt 4 óra 03 percz délután. Félégyházáról indul 11 óra 01 percz délelőt 4 óra 57 percz délután. Budapestre érkezik 1 óra 20 percz délután, 8 óra 50 percz este.

Pályázati hirdetés.

A Csongrád községi adóköteles felekből a fogyasztási és ita'mérési adó megváltására alakult szövetkezethél egy pénztárnoki állásra ezennel pályázat hirdettetik.

A pénztárnok fizetése évi 500 forintban van megállapítva.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, miszerint kellően felszerelt és sajátkezüleg irt kérvényeiket legkésőbb folyó hó 5-ik napjának délutáni 4 órájáig alólírott szövetkezeti elnöknel benyújtani sziveskedjenek.

Végül megjegyeztetik, hogy az állás 1893. évi január hó 1-én lesz elfoglalandó és hogy a megválasztott pénztárnok 500 frt erejéig biztosítékot tartozik nyújtani.

Csongrád, 1892. december 2.

WEISZ TIVADAR
szövetkezeti elnök.

1-1

Az egészség főfeltétele a

tiszta vér!

Titkos betegségeket, sömört, bőrküüéseket, sápadtságot, általános levertséget, gyengeséget megszüntet a tiszta vér.

A gyökeres kigyógyulásért kezeskedünk, ha használati utasításainkat végrehajtnak.

Válaszbélyeggel ellátott kérézősködések

„OFFICE SANITAS“ PARIS

30, Faubourg Montmartre
küldendők.

(2-14)

A tudomány ama nagyszerű vívmányát, hogy az

EPILEPSIA

(nehézség, nyavalyatörés)

teljesen, visszaesés nélkül gyógyítható, sok ezer ember bizonyítja.

Kimerítő kérézősködés a válaszbélyeggel intézendő:

„OFFICE SANITAS PARIS“

30, Faubourg Montmartre.

(2-14)

Gróf Esterházy cognac

mely tiszta borból készül s ezért a közönség legkedveltebb itala

mindenütt kapható.

Központi iroda: Budapest, k. váci-út 23.

15-30

3 nap alatt

gyógyul meg a hevenyes és 2-3 hét alatt a több év óta tartó

hugycsöfolyás

gyökeres és minden utókövetkezmény nélkül egy eszköz, a

PAUSIBLENON

alkalmazása által. A használatban levő gyógymódok közt egyedül ez a legészszerűbb. Az újabb orvosi tudomány legtekéletesebb vívmánya. Ezen a legkitűnőbb szak emberek által ajánlott gyógyszer csak a feltalálónál

Dr. Tóth Budapest, IV. Deák Ferencz-utca 3. sz. cím alatt rendelhető meg.

Ára használati utasítással 6 frt 30 kr

Magyarországi szabadalom száma

6531. 91.

8-13.

KNUTH KÁROLY

műszaki irodája és gyára.

Budapest, VII ker. Szövetség-utca 3 sz.

Elvállal és berendez:

Légszesz és vízvezetékeket.

Szivattyúkat minden célra, vizszállító kasokat.

Szivattyú telepeket járgány, légszesz-gőz-és vízmotor hajtással.

Városok, gyárak, kastélyok lakóházak stb. vízzel való ellátását.

Minden rendű központi fűtéseket, állami nyilvános és magán épületek részér.

Szellőztetéseket.

Gőz, köd és zuhany fürdőket.

Száritókat, bármily célra.

Legjobb rendszerű closeteket.

Vas és kőgyag eső csatornázásokat.

Gőzfőző és gőz mosókonyhákat.

Szűrő és fertőztelenítőket.

Természetes légszesztelepeket.

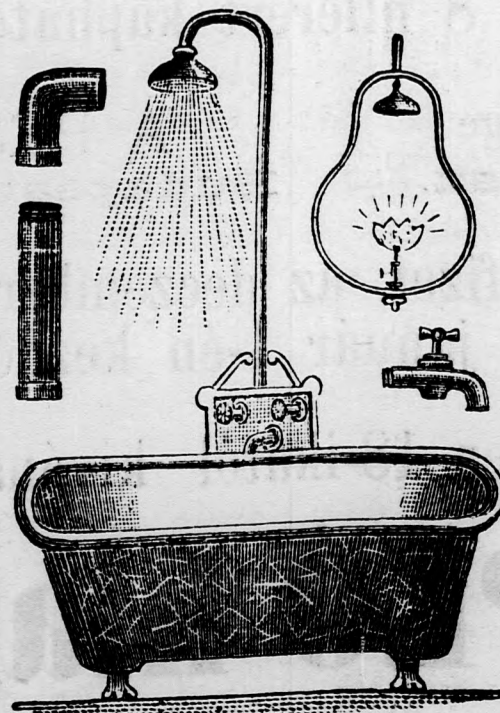
Kőszén és olaj gázgyárakat.

KŐGYAG CSÖVEK NAGY VÁLASZTÉKBAN RAKTÁRON.

Berendezett telepekről a legjobb elismerések.

Költségvetéseket készséggel készít.

39-50

A PESTI NAPLÓ

fölveszi régi, eredeti alakját!

- A Pesti Napló december 18-ikától kezdve naponként kétszer legalább 16-24 oldalnyi terjedelemben fölívágva és ragasztva jelenik meg.
- A Pesti Napló **főszerkesztője és kiadótulajdonosa:**
ifj. Ábrányi Kornél országgyűlési képviselő.
- A Pesti Napló **felelős szerkesztője:** BARNÁ IZIDOR.
politikai pártoktól teljesen független.
- A Pesti Napló **szerkesztősége egészen újra, — az ország legjele-**
sebb hírlapiróiból — alakult.
- A Pesti Napló bel- és külföldi tudósításai, hírei és táviratai frisek és eredetiek lesznek s a legmegbízhatóbb forrásokból erednek.
- A Pesti Napló ipari, kereskedelmi és mezőgazdasági rovatát kitűnő szakírók szerkesztik.
- A Pesti Napló bel- és külföldi tőzsde rovata mindig pontos és megbízható lesz.
- A Pesti Napló nagy gondot fordít szépirodalmi rovatára, hol mindig a legkiválóbb írók neveivel találkozik az olvasó.
- A Pesti Napló regényei és tárczái élénkek lesznek és a közönségnek kellemes olvasmányul fognak szolgálni.
- A PESTI NAPLÓ karácsonyi száma feltűnést keltő közleménnyel lepi meg az olvasót.

A PESTI NAPLÓ előfizetési árai:

<i>Egész évre</i>	14 forint	=	28 korona
<i>Fél évre</i>	7 „	=	14 „
<i>Negyed évre</i>	3.50 „	=	7 „
<i>Egy hónapra</i>	1.20 „	=	3 „ 40 fillér.

Egyes példányok minden hírlapkereskedésben kaphatók 5 krért = 10 fillérért.

A PESTI NAPLÓ előfizetési ára (naponként kétszeri postaküldéssel, reggel és a délutáni gyorsvonatokkal)

<i>Egész évre</i>	20 forint	=	40 korona
<i>Fél évre</i>	10 „	=	20 „
<i>Negyed évre</i>	5 „	=	10 „
<i>Egy hónapra</i>	1.70 „	=	3 „ 40 fillér.

A PESTI NAPLÓ délutáni kiadása Budapestről a délután 3 óra előtt induló gyorsvonatokkal indítatik s minden vidéki városban még a megjelenés napján az újságelárusítóknál 4 krajczárért = 8 fillérért kapható lesz.

A PESTI NAPLÓ szerkesztősége
Budapest, Ferencziek tere 3. sz.

A PESTI NAPLÓ kiadóhivatala
Budapest, Ferencziek tere (Bazár-épület.)

A ki a PESTI NAPLÓ-ra előfizet, az december 18-ikától 1-éig a lapot ingyen kapja, úgy, hogy az előfizetés csak január 1-én kezdődik.

Mutatványszámokat december 18-ikától kívánatra egy hétig ingyen küld

a PESTI NAPLÓ kiadóhivatala.